

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 626

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 august 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 275 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865	2–3	965. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.273/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Scânteia din județul Iași.....	11
Decizia nr. 428 din 21 iunie 2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților	4–7	2.469. — Ordin al ministrului culturii și identității naționale pentru aprobarea Procedurii simplificate de realizare a cercetării arheologice, de emitere a autorizațiilor necesare acestuia, precum și de emitere a certificatului de descărcare de sarcină arheologică în cazul implementării proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale	12–13
Decizia nr. 451 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală	7–10	4.235. — Ordin al ministrului educației naționale privind modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.031/2017 pentru aprobarea Listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2017.....	13–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
14. — Decizie a președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea concesiunii miniere de explorare a minereului polimetalic din perimetrul Deva-Muncel (zona Deva), Licența nr. 15.995/2013	10		
964. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în ordine ale directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 275

din 4 mai 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Adrian Pădure în Dosarul nr. 2.167/1/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 155D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că revizuirea este o cale extraordinară de atac, existând interesul legiuitorului de a asigura stabilitatea hotărârilor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.167/1/2015/al, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Adrian Pădure într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care nu permit revizuirea unei hotărâri judecătorești, pronunțată de o instanță de recurs, hotărâre prin care a fost respins recursul ca inadmisibil, atât sub aspectul admisibilității recursului, admisibilitate care, la rândul ei, a împiedicat instanța de recurs să evoce fondul, cât și sub aspectul utilizării unei decizii a Curții Constituționale în legătură cu fondul cauzei, fiind încălcate, astfel, dispozițiile constituționale menționate.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** opinează în sensul respingerii, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că o instanță de recurs evocă fondul cauzei atunci când, statuând în drept în mod diferit față de modalitatea în care au făcut-o instanțele anterioare, pronunță o soluție proprie și diferită de cele anterior date în aceeași cauză. În categoria hotărârilor care evocă fondul intră toate hotărârile prin care se rejudecă fondul după casare. *Per a contrario*, nu au acest caracter și nu pot fi atacate pe calea extraordinară de atac a revizuirii hotărârile prin care s-a respins recursul, prin care s-a dispus casarea cu trimitere sau prin care recursul a fost constatat nul.

8. Dreptul de acces la justiție nu este un drept absolut, fiind exercitat în condițiile prevăzute de lege. În consecință, în opinia Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă nu contravin art. 21 din Constituție și nici prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece principiul constituțional al dreptului de acces la instanță nu presupune ca părțile să aibă deschisă calea la o procedură judiciară extraordinară în toate cazurile.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că stabilirea unor motive, expres și limitativ prevăzute de lege, în care o cale de atac extraordinară se poate exercita, precum și limitarea admisibilității ei doar la anumite hotărâri judecătorești sunt în deplină concordanță cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, referitoare la stabilirea prin lege a competenței instanțelor judecătorești, și cu cele ale art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac. Din analiza acestor norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

11. Așa fiind, întrucât revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, reglementarea în materie este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției.

12. Legiuitorul este liber să amenajeze regimul juridic al căilor de atac, ordinare și extraordinare, luând în considerare circumstanțe obiective — imperativul asigurării stabilității hotărârilor judecătorești definitive, precum și al raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective, fără temerea de a încălca vreo regulă constituțională.

13. Guvernul a mai indicat și jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 165 din 25 februarie 2010 și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015.

14. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că prevederile legale criticate reprezintă norme de procedură ce reglementează revizuirea ca o cale extraordinară de atac pentru reformarea hotărârilor judecătorești, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

15. În plus, revizuirea este o cale extraordinară de atac, promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției.

Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 322 pct. 5 din Codul procedură civilă: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

5. *dacă, după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților, ori dacă s-a desființat sau s-a modificat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere.*”

19. Curtea constată că, la data de 15 februarie 2013, a intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât continuă să își producă efecte în cauză.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție. Se mai invocă și încălcarea art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor invocate, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Pădure în Dosarul nr. 2.167/1/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că prevederile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

constituționale. Astfel, prin Decizia Curții Constituționale nr. 876 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 28 iulie 2010, Decizia nr. 29 din 12 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 26 februarie 2010, și Decizia nr. 266 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 19 mai 2008, Curtea a statuat că prevederile art. 322 pct. 5 din Codul de procedură civilă reprezintă reguli de procedură ce reglementează revizuirea ca o cale extraordinară de atac pentru reformarea hotărârilor judecătorești. Prevederile legale criticate sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite numai prin lege. Din aceste norme constituționale reiese că legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

22. Cu același prilej, Curtea a constatat că revizuirea este o cale extraordinară de atac, promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 124 din Constituție privind înfăptuirea justiției. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate. Din această perspectivă, prevederile legale criticate nu aduc atingere egalității în drepturi, accesului liber la justiție sau dreptului la un proces echitabil.

23. De asemenea, instanța de contencios constituțional a stabilit că accesul liber la justiție nu presupune să fie asigurat accesul la toate structurile judecătorești — judecătorii, tribunale, curți de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție — și la toate căile de atac prevăzute de lege, deoarece competența și procedura de judecată sunt stabilite de legiuitor, iar acesta, asigurând posibilitatea de a ajunge în fața instanțelor judecătorești în condiții de egalitate, poate stabili reguli deosebite.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Având în vedere considerentele de mai sus, Curtea constată că prevederile legale criticate nu contravin art. 21 din Constituție, prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 21 iunie 2017

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, sesizare formulată de un număr de 82 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 6.213 din 18 mai 2017 și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.754C/2017.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată că, prin abrogarea art. 74 din Regulamentul Camerei Deputaților, a devenit posibilă desfășurarea, în același timp, a unei anchete judiciare și a unei anchete parlamentare. Aceasta din urmă este o activitate cu profund caracter politic și poate influența administrarea probelor în cadrul unei anchete judiciare. Rezultă că activitatea puterii legislative poate influența, în orice moment, activitatea puterii judecătorești, invocându-se, în acest sens, Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012.

4. Textul abrogat constituia o garanție legală a respectării principiului separației puterilor în stat, în aplicarea art. 1 alin. (4) din Constituție, astfel încât abrogarea art. 74 din Regulamentul Camerei Deputaților înlătură garanția legală anterioară și generează premisa încălcării principiului separației puterilor în stat. Prin urmare, art. 1 pct. 1 din hotărâre este neconstituțional.

5. Se mai arată că, prin dispozițiile de completare de la art. 76 din Hotărârea nr. 37/2017, se legiferează instrumente cu caracter jurisdicțional la îndemâna unei comisii parlamentare de anchetă, încălcându-se, astfel, dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție. În acest sens, sunt invocate considerentele Deciziei nr. 1.231 din 29 septembrie 2009.

6. La data de 19 iunie 2017, grupul parlamentar al Uniunii Salvați România din Camera Deputaților, sub semnătura vicedivului acestuia, a depus un înscris denumit „Completare”, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 7.238/19 iunie 2017, prin care dezvoltă motivele de neconstituționalitate din sesizarea inițială depusă.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui Camerei Deputaților, pentru a comunica punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților.

8. Președintele Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 2/5.821 din 14 iunie 2017, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Invocându-se Decizia Curții Constituționale nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, se arată că, potrivit acesteia, comisiile de anchetă parlamentare nu au caracter jurisdicțional, întrucât nu au abilitarea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci, din contră, ele sunt expresia controlului parlamentar. Sunt redate considerente din decizia precitată referitoare la rolul, scopul și rațiunea acestor comisii de anchetă.

10. Se arată că alineatele nou-introduse la art. 76 din Regulamentul Camerei Deputaților reglementează consecința refuzului nemotivat de a se răspunde solicitărilor comisiei de anchetă, fără să se prevadă că însăși comisia va stabili luarea unor măsuri cu caracter administrativ, material, disciplinar sau penal, caz în care activitatea acesteia ar fi avut caracter jurisdicțional. Dimpotrivă, se prevede doar facultatea, și nu obligația de a se sesiza organele abilitate în acest sens, acestea din urmă fiind îndreptățite să se pronunțe asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei care a refuzat nemotivat să răspundă solicitărilor comisiei/ care a refuzat să furnizeze informațiile solicitate sau să pună la dispoziția comisiei documente sau mijloace de probă deținute utile activității acesteia. Se reține deci că activitatea de anchetă privește lămurirea unor chestiuni de ordine publică, fără a da verdicte și fără a angaja răspunderea penală sau materială a vreunei persoane.

11. Reglementarea unor dispoziții legale cu caracter general referitoare la activitatea comisiilor de anchetă nu transformă automat activitatea comisiei de anchetă, care are caracter exclusiv politic, într-o activitate jurisdicțională, prin care să judece și să se pronunțe asupra eventualelor litigii. Competența Camerelor Parlamentului de a organiza comisii de anchetă este prevăzută de legiuitorul constituant în art. 64 alin. (4). Cu privire la reglementarea activității comisiilor de anchetă, Curtea Constituțională a statuat că aceasta poate fi dezvoltată prin legi „în accepțiunea de acte juridice ale Parlamentului”, potrivit considerentelor Deciziei nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, prevăzând că se pot stabili drepturi și obligații și în sarcina altor subiecte de drept din afara Camerei Deputaților, nu numai în sarcina Guvernului și a celorlalte organe ale administrației publice.

12. Cu privire la abrogarea art. 74 din Regulament, se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, votul final asupra constatărilor comisiei de anchetă se dă în plenul respectivei Camere, fiind deci un vot politic, fără consecințe juridice.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, dispozițiile regulamentare criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și ale art. 1, art. 10, art. 27—28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

14. Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei

Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 11 mai 2017, care au următorul cuprins:

„1. Articolul 74 se abrogă.

2. La articolul 76, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 76. — (1) În vederea audierii, Comisia de anchetă parlamentară poate cita orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei. Persoanele citate sunt obligate să se prezinte în fața Comisiei de anchetă parlamentară.»

3. La articolul 76, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

«(11) În cazul refuzului nemotivat de a răspunde solicitărilor comisiei, aceasta poate propune sesizarea conducătorului autorității sau instituției unde desfășoară activitatea persoana citată, în vederea aplicării în mod corespunzător a prevederilor regulamentelor de organizare și funcționare a instituției respective, sau poate propune sesizarea organelor de urmărire penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 267 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(12) Comisia parlamentară poate invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată. Persoana invitată poate răspunde și în scris comisiei de anchetă parlamentară, furnizând informațiile solicitate, sau poate transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le deține și care sunt utile comisiei de anchetă.

(13) Refuzul persoanelor invitate la comisia de anchetă de a furniza informațiile solicitate sau de a pune la dispoziția acesteia celelalte documente sau mijloace de probă deținute utile activității comisiei poate fi considerat ca obstrucționare sau împiedicare a aflării adevărului și poate constitui temei pentru sesizarea organelor de urmărire penală.»

4. La articolul 76, alineatul (2) se abrogă.”

15. Curtea reține că, anterior acestor modificări operate, art. 74 și art. 76 aveau următorul cuprins:

— Art. 74: „(1) Anchetele parlamentare nu pot avea ca obiect investigarea unor fapte sau activități care fac obiectul unor anchete judiciare sau care se află pe rolul unor instanțe de judecată.

(2) O anchetă parlamentară încetează de drept în momentul deschiderii unor proceduri judiciare privitoare la faptele sau activitățile care constituie obiectul ei, situație în care Biroul permanent al Camerei Deputaților anunță organele de urmărire penală că pot avea acces la toate documentele referitoare la cazul în speță, aflate în arhiva Camerei Deputaților.”;

— Art. 76: „(1) În vederea audierii, Comisia de anchetă parlamentară poate cita orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei. Comisia parlamentară poate invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată.

(2) Persoanele citate sunt obligate să se prezinte în fața Comisiei de anchetă parlamentară.

(3) La cererea Comisiei de anchetă parlamentară orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care cunoaște fapte sau împrejurări în legătură cu obiectul cercetării ori care deține un mijloc de probă este obligată să le aducă la cunoștință sau să le înfățișeze la termenele stabilite. Instituțiile și

organizațiile sunt obligate, în condițiile legii, să răspundă la solicitările Comisiei de anchetă parlamentară în termenul stabilit de aceasta.

(4) Când, pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, este necesară întocmirea unor rapoarte de expertiză, Comisia de anchetă parlamentară solicită efectuarea de expertize.

(5) Dispozițiile legii referitoare la citarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea și predarea obiectelor ori înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(6) Președintele comisiei care efectuează ancheta atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul, de a nu ascunde nimic din ceea ce știe și că nerespectarea acestei obligații atrage răspunderea penală.

(7) Comisia poate solicita în cursul investigațiilor și accesul, în condițiile legii, la informații clasificate.

(8) Cheltuielile necesare efectuării expertizelor și a altor acte procedurale, ce țin de activitatea comisiei, se aprobă de Biroul permanent al Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui Comisiei de anchetă parlamentară.”

16. Dispozițiile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat.

17. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. c) din Constituție, atât sub aspectul titularilor dreptului de sesizare, întrucât a fost formulată de un număr de 82 de deputați, cât și sub cel al obiectului său, fiind vorba de o hotărâre de modificare și completare a Regulamentului Camerei Deputaților.

18. Cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la art. 1 alin. (4) din Constituție, Curtea constată că autorii sesizării formulează două critici punctuale raportate la textul constituțional antereferit, prin prisma faptului că, prin efectul noilor reglementări, (a) ancheta parlamentară continuă chiar în cazul deschiderii unei proceduri judiciare, influențând-o pe aceasta din urmă; și (b) se pun la dispoziția comisiei de anchetă parlamentare instrumente cu caracter jurisdicțional.

19. Curtea constată că una dintre formele de control parlamentar este cea realizată prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă. În acest sens, art. 64 alin. (4) teza întâi din Constituție prevede că „Fiecare Cameră își constituie comisia permanentă și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale”. Fiind reglementate la nivel constituțional, nici legea și nici regulamentul parlamentar nu pot ignora această realitate constituțională. Prin urmare, aceste acte normative trebuie să le reglementeze în mod expres și să instituie proceduri, instrumente și mijloace suficiente, care să dea substanță prevederii constituționale. În analiza sesizării de neconstituționalitate, Curtea trebuie să țină cont de nivelul reglementării în privința comisiilor permanente sau de anchetă, respectiv cel constituțional, astfel încât modelarea acesteia se poate realiza numai din confruntarea cu alte principii, exigențe și valori de aceeași natură, și anume constituțională. Prin urmare, nicio reglementare infraconstituțională nu poate știrbi caracterul efectiv al textului constituțional referitor la controlul parlamentar realizat prin anchete parlamentare.

20. Prin urmare, determinarea conținutului și a limitelor conceptului de anchetă parlamentară se poate realiza numai prin coroborarea prevederilor Constituției; în acest context, revine în sarcina Curții Constituționale, în calitate de garant al supremației Constituției și de unică autoritate de jurisdicție constituțională, să stabilească atât conținutul și valențele, cât și raporturile în care se află textul constituțional referitor la ancheta parlamentară cu celelalte texte constituționale.

21. Jurisprudența anterioară a Curții Constituționale a stabilit că instituirea unei comisii de anchetă reprezintă o aplicare a

dispozițiilor art. 69 alin. (1) din Constituție, respectiv a principiului potrivit căruia parlamentarii sunt în serviciul poporului. Aceștia, beneficiind de legitimarea textului constituțional menționat, trebuie să dea dovadă de aplecare spre discutarea, dezbateră și rezolvarea problemelor comunității și nicidecum să le ignore. De asemenea, Curtea a reținut că nicio autoritate sau instituție publică nu poate limita sau nega acest principiu, senatorii și deputații exercitându-și mandatul în conformitate cu interesul superior al comunității și cu respectarea competențelor strict determinate prin Constituție [Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 noiembrie 2012]. Prin urmare, în mod conceptual, ancheta parlamentară, fiind o consecință directă a principiului democratic al reprezentativității, are drept obiectiv cercetarea, documentarea și controlul problemelor de interes public, care, prin natura lor, sunt în mod intrinsec legate de binele comun și de apărarea interesului național.

22. Prin urmare, Curtea, determinând rațiunea normativă a anchetei parlamentare, a recunoscut plenitudinea funcției de control a Parlamentului, stabilind în jurisprudența sa *expressis verbis* că, pentru ca un control parlamentar să fie autentic, el trebuie să fie deplin, adică Parlamentul țării trebuie să dispună de posibilitatea de a lua orice măsuri pentru a da consistență acestei plenitudini (Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994), plenitudine care, însă, trebuie exercitată cu respectarea competențelor strict determinate de Constituție.

23. Astfel, de principiu, controlul parlamentar vizează autoritățile și instituțiile care se află în raporturi constituționale specifice cu Parlamentul, potrivit titlului III, cap. IV din Constituție, intitulat *Raporturile Parlamentului cu Guvernul*. În acest sens, Curtea remarcă faptul că art. 109 alin. (2) din Constituție, astfel cum a fost interpretat în jurisprudența sa, prevede atribuția exclusivă a celor trei autorități publice, printre care și Camera Deputaților și Senatul, de a cere urmărirea penală a membrilor Guvernului, cerere care poate fi formulată atât la sesizarea unui subiect de drept (în cazul Deciziei nr. 270 din 10 martie 2008 de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție) sau din oficiu (Decizia nr. 474 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 3 august 2016, paragraful 46). Or, când se formulează o asemenea cerere din oficiu, este evident că Parlamentul o face ca urmare a funcției sale de control pe care o are asupra activității Guvernului.

24. Având însă în vedere că Parlamentul exercită suveranitatea națională [art. 2 alin. (1) din Constituție], fiind ales de către cetățeni, drept care este **organul reprezentativ suprem al poporului român** [art. 61 alin. (1) din Constituție], Curtea reține că scopul anchetei parlamentare nu este acela de a verifica numai aspecte care intră în competența autorităților publice aflate sub control parlamentar, ci, din contră, de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimentele supuse cercetării. Prin urmare, aceste comisii anchetează/verifică fapte sau împrejurări, și nu persoane. Ele au ca finalitate constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia prin mijloace de cercetare și documentare parlamentară. Prin urmare, activitatea unei comisii de anchetă nu are nicio tangență cu o anchetă judiciară, având un obiect și o finalitate diferite. Găsirea soluțiilor optime pentru buna funcționare a instituțiilor statului, descoperirea/ analiza/ evaluarea/determinarea cauzelor unor evenimente importante în viața statului, prezentarea acestora publicului, transparența informațiilor obținute, dezbateră acestora, remedierea deficiențelor funcționale/sistemice constatate sunt tot atâtea elemente care caracterizează și, în același timp, diferențiază ancheta parlamentară de ancheta penală. Așadar, nu există niciun motiv pentru care ancheta parlamentară trebuie să înceteze atunci când este demarată o anchetă judiciară. În caz

contrar, de multe ori, unele subiecte de interes general ar rămâne într-o sferă lipsită de vizibilitate pentru societate pe motiv că în curs s-ar afla o anchetă judiciară, ceea ce este inacceptabil într-o societate democratică în care informațiile care privesc comunitatea, fiind de interes general, trebuie aduse la cunoștința publică, informarea corectă a cetățenilor fiind un deziderat al statului de drept. Mai mult, Curtea reține că o procedură judiciară penală are în prima sa fază un caracter nepublic, iar, ulterior, în faza de cameră preliminară și judecată se realizează publicitatea procedurii judiciare penale, fără însă ca aceasta să îi asigure o vizibilitate publică atât de intensă precum o procedură parlamentară. Ele sunt proceduri cu natură juridică diferită, se pot exercita în paralel și nu se exclud una pe alta. Curtea mai reține și faptul că există teme de larg interes public, care niciodată nu ar putea face obiectul unei anchete parlamentare pe motiv că există proceduri judiciare în curs (defrișarea pădurilor, retrocedarea unor bunuri imobile, Revoluția din 1989, poluarea apelor, colectarea deșeurilor, traficul de ființe vii, furtul din conductele de petrol, cauzele evaziunii fiscale etc.), ceea ce este inadmisibil.

25. De asemenea, Curtea observă că, în urma adoptării noului Cod de procedură penală, deschiderea unei proceduri judiciare se realizează potrivit art. 305 alin. (1) din Codul de procedură penală, conform căruia *„când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la fapta săvârșită ori a cărei săvârșire se pregătește, chiar dacă autorul este indicat sau cunoscut”*. De asemenea, art. 305 alin. (3) din același cod prevede că *„atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect”*. Cu alte cuvinte, orice anchetă judiciară penală presupune *ab initio* declanșarea unei urmăririi penale *in rem*. Dacă se menținea vechea formulare a art. 74 din Regulamentul Camerei Deputaților (introdusă prin art. I pct. 88 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 34/2005 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 950 din 26 octombrie 2005), ori de câte ori se declanșa o anchetă parlamentară, aceasta ar fi încetat imediat ce ar fi fost depus un act de sesizare al organului de urmărire penală și s-ar fi început urmărirea penală *in rem*. Se ajungea la golirea de conținut a demersului parlamentar atunci când era sesizat organul de urmărire penală (prin plângere sau denunț, prin actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege) sau dacă acesta se sesiza din oficiu. Or, o asemenea abordare și înțelegere simplistă a anchetei parlamentare nu pot fi acceptate. Controlul parlamentar exercitat prin intermediul comisiilor, fie ele permanente sau speciale, ad-hoc, de anchetă, nu poate fi considerat ca fiind doar o funcție decorativă pe care Parlamentul ar exercita-o.

26. Prin urmare, Curtea constată că natura juridică diferită a celor două categorii de anchete nu le face incompatibile, ci ele pot coexista în ideea unei cooperări și colaborări loiale între instituțiile statului, chiar dacă același segment al realității este cercetat și documentat. De aceea, nu este nici necesară și nici de dorit încetarea anchetei parlamentare în condițiile demarării unei anchete judiciare, astfel încât, din această perspectivă, nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție.

27. Cu privire la caracterul jurisdicțional al anchetei parlamentare, Curtea a explicat, prin Decizia nr. 1.231 din 29 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 6 noiembrie 2009, că aceste comisii de anchetă nu au un caracter jurisdicțional. Ele nu au abilitarea constituțională sau regulamentară să se pronunțe asupra

vinovăției sau nevinovăției unei persoane, ci sunt expresia controlului parlamentar. Astfel cum s-a arătat, scopul lor este acela de a lămuri, de a clarifica împrejurările și cauzele în care s-au produs evenimente sau au avut loc acțiuni cu efecte negative, precum și stabilirea concluziilor, răspunderilor și măsurilor ce se impun. Este, prin urmare, de forța evidenței faptul că aceste comisii anchetează/verifică fapte sau împrejurări, și nu persoane. Ele au ca scop constatarea existenței sau inexistenței faptelor pentru care a fost creată comisia de anchetă, fără a stabili cu titlu de certitudine răspunderea administrativă, materială, disciplinară sau penală a vreunei persoane.

28. Aceste comisii nu au competența de a da un verdict prin care se constată vinovăția unei persoane, ci doar constată o stare de fapt și fac propuneri/recomandări în raportul pe care îl întocmește comisia de anchetă cu privire la situația de fapt anchetată, indicându-se astfel concluziile la care a ajuns pe baza actelor și documentelor pe care le-a consultat și a audierilor efectuate. Chiar dacă o comisie de anchetă își depășește atribuțiile, „verdictele” sale nu ar putea avea nicio finalitate juridică, votul final asupra constatărilor comisiei de anchetă dându-se în plenul respectivei Camere, fiind deci un vot politic. Compunerea comisiilor de anchetă, de asemenea, nu poate fi motiv de calificare ca jurisdicțională a activității lor. Faptul

că din acestea fac parte și cei ce au solicitat înființarea comisiei nu are nicio relevanță, prin prisma faptului că votul final al Parlamentului este unul esențialmente politic. În consecință, simplele audieri de persoane, modalitățile de citare/invitare a persoanelor, respectiv propunerile din raportul comisiei de anchetă nu califică activitatea acesteia ca fiind una jurisdicțională. Se reține deci că activitatea de anchetă privește lămurirea unor chestiuni de ordine publică, fără a da verdicte și fără a angaja răspunderea penală sau materială a vreunei persoane.

29. În acest context, Curtea constată că textul criticat realizează o evidentă distincție, pe de o parte, între persoanele care trebuie să se prezinte în fața comisiilor de anchetă **în considerarea faptului că activitatea instituțiilor/autorităților din care fac parte sunt sub control parlamentar și care sunt citate** în acest sens și, pe de altă parte, persoanele care sunt invitate, respectiv cele care reprezintă, în virtutea funcției lor de conducere, autorități/instituții publice ce nu se află sub control parlamentar, care, **în considerarea principiului colaborării loiale între instituțiile/autoritățile statului, au obligația să ia parte la lucrările comisiei în toate cazurile și indiferent de obiectul anchetei parlamentare**, sau alte persoane, care, spre exemplu, pot să nu aibă nicio tangență cu instituțiile statului, caz în care participarea acestora este la latitudinea lor.

30. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate formulată și constată că dispozițiile Hotărârii Camerei Deputaților nr. 37/2017 privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților sunt constituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 451

din 22 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (3) și art. 112 alin. (1) raportat la art. 58 alin. (1) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea

judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 624/59/2017 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.784D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent șef referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, partea Marian-Cătălin Petrică a depus o cerere de judecare în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se arată că, față de persoana solicitată, ca urmare a emiterii unui mandat european de arestare, se va dispune amânarea predării în statul solicitant, dacă aceasta are afaceri judiciare în România. Observându-se o anumită diferență de

formulare între legea română aplicabilă și Decizia-cadru nr. 2002/584/JAI în privința amânării predării persoanei solicitate, se arată că, pe perioada în care predarea este amânată, respectiv cât timp persoana are afaceri judiciare în România, aceasta nu poate fi supusă niciunei măsuri care să garanteze posibilitatea executării în viitor a mandatului european de arestare. Se ajunge, astfel, la nerespectarea art. 1 alin. (3) privind statul de drept și art. 148 din Constituție coroborat cu art. 12 din Decizia-cadru nr. 2002/584/JAI, în sensul că persoana respectivă poate părăsi oricând teritoriul României, deși se află sub puterea unui mandat european de arestare.

5. De aceea, pentru ca textul legal criticat să răspundă cerințelor Constituției, reprezentantul Ministerului Public apreciază că trebuie realizată, prin prisma art. 7 din Legea nr. 302/2004, o corelare a dispozițiilor art. 58 și art. 107 din aceeași lege cu art. 555 alin. (2) din Codul de procedură penală, în sensul că aceste texte legale sunt constituționale numai în măsura în care judecătorul, care dispune amânarea predării persoanei solicitate în baza unui mandat european de arestare sau a unei cereri de extrădare, să poată emite un ordin prin care îi interzice acesteia să părăsească țara până la încetarea motivelor care au justificat amânarea. Se apreciază că aceasta este o soluție firească prin prisma faptului că nu se mai lasă, în mod exclusiv, executarea mandatului european de arestare, în cazul amânării predării, la bunul plac al persoanei solicitate. În final, se redau, spre exemplificare, aspecte de fapt cu care s-au confruntat instanțele judecătorești în acest domeniu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 15 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 624/59/2017, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 alin. (3) și art. 112 alin. (1) raportat la art. 58 alin. (1) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală**, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală într-o cauză având ca obiect încuviințarea predării către autoritățile judiciare din Austria a persoanei urmărite internațional, Marian-Cătălin Petrică, persoană față de care Procuratura Graz din Austria a emis, la data de 6 decembrie 2016, un mandat european de arestare pentru săvârșirea unor infracțiuni contra proprietății.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, în cazul admiterii cererii de executare a unui mandat european de arestare, în condițiile Legii nr. 302/2004, odată cu încuviințarea predării persoanei solicitate, se dispune în mod imperativ și arestarea acesteia în vederea predării; în acest sens, se emite mandat de arestare care este pus în executare de îndată, inclusiv prin formalități de dare în consemn la frontieră, dacă persoana solicitată nu este găsită pentru executarea mandatului de arestare. Însă, în cazul în care această persoană este cercetată penal de către autoritățile judiciare române, deși se dispune admiterea cererii de executare a mandatului european de executare, predarea acesteia se amână până la soluționarea definitivă a cauzei. Cu alte cuvinte, se emite mandat național de arestare, care însă nu se pune în executare decât la momentul încetării motivelor ce au stat la baza amânării predării. După rămânerea definitivă a hotărârii de amânare a predării, chiar dacă persoana anterior solicitată a fost arestată în cauză, acesta este pusă de îndată în libertate, fără nicio obligație. Ca urmare, după punerea în libertate a persoanei solicitate, chiar dacă asupra sa s-a emis un mandat de arestare preventivă, dar cu efecte viitoare, aceasta poate părăsi teritoriul României, fără nicio limitare, și să nu se mai întoarcă, situație în care, la data încetării motivelor de

amânare a predării, hotărârea de predare nu mai poate fi pusă în aplicare. Astfel, între momentul rămânerii definitive a hotărârii penale de încuviințare a executării mandatului european de arestare și emiterea mandatului național de arestare, pe de o parte, și momentul încetării motivelor care au justificat amânarea predării, pe de altă parte, Statul român nu este dotat cu un arsenal juridic adecvat care să garanteze că la încetarea motivelor de amânare a predării se poate pune în executare mandatul de arestare, executarea mandatului depinzând de bunăvoința persoanei solicitate. O asemenea împrejurare depășește sfera unei omisiuni a legiuitorului de a reglementa anumite situații, intrând în sfera neconstituționalității ce se impune a fi înlăturată.

8. Prin urmare, textele legale criticate sunt neconstituționale în limita în care nu conferă posibilitatea instanței de executare a mandatului de arestare să întreprindă demersurile necesare în vederea garantării executării mandatului de arestare, respectiv a hotărârii judecătorești de încuviințare a executării mandatului european de arestare, la data încetării motivelor de amânare a predării celui în cauză. În acest sens, se apreciază că instanța de executare trebuie să aibă posibilitatea emiterii unui ordin, prin care se interzice persoanei solicitate să părăsească țara până la data punerii în executare a mandatului de arestare. În cazul de față, restrângerea libertății de mișcare a persoanei solicitate, respectiv interdicția de părăsire a țării, este pe deplin justificată de imperativul bunei administrări a justiției, respectiv garantarea executării viitoare a unui mandat de arestare a persoanei solicitate.

9. Spre deosebire de mandatul de arestare reglementat de Codul de procedură penală, care se execută de îndată, cel emis potrivit Legii nr. 302/2004 are suspendată executarea până la încetarea motivelor care au justificat amânarea predării. Mai mult, dacă persoana indicată în mandatul de arestare reglementat de Codul de procedură penală nu este găsită, se dispune îndată darea acesteia în urmărire și în consemn la punctele de trecere a frontierei de stat. În schimb, în cazul mandatului de arestare emis potrivit Legii nr. 302/2004, acesta nu este pus imediat în executare, nu se emit formalități de dare în consemn la punctele de trecere a frontierei de stat și nici nu se emite ordin prin care se interzice persoanei solicitate să părăsească țara în condițiile art. 555 din Codul de procedură penală. Această din urmă tipologie de mandat de arestare produce efecte juridice doar pe teritoriul României, iar, pentru a se dispune arestarea persoanei solicitate pe teritoriul altui stat, acesta trebuie să întreprindă noi formalități de punere în executare a mandatului european de arestare, dacă cel în cauză a fost identificat pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene.

10. Prin urmare, se apreciază că textele legale criticate contravin art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, pe considerentul că, pe de o parte, nu oferă mijloace adecvate care să asigure executarea de îndată a mandatului de arestare la data încetării motivelor care au dus la amânarea predării persoanei solicitate, iar, pe de altă parte, că nu asigură un spațiu de libertate, securitate și justiție adecvat protecției tuturor persoanelor aflate pe teritoriul României. Aceleași texte constituționale sunt încălcate și prin faptul că legiuitorul a cuprins aceleași reglementări (respectiv teza amânării punerii în executare a mandatului de arestare până la încetarea motivelor de amânare a predării) în mai multe articole ale aceleiași legi, contrar Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Lipsa arsenalului juridic care să garanteze de îndată executarea unei hotărâri judecătorești de predare ulterioară a unei persoane solicitate încalcă art. 11, art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, coroborat cu art. 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care garantează că

„Uniunea oferă cetățenilor săi un spațiu de libertate, securitate și justiție, fără frontiere interne [...]”, angajament care se regăsește și în preambulul Deciziei-cadru nr. 2002/584/JAI. Mai mult, se creează o diferențiere nejustificată de rațiuni obiective între persoanele supuse măsurii arestării în baza Codului de procedură penală și cele supuse măsurii arestării în baza unui mandat emis potrivit Legii nr. 302/2004, față de care s-a dispus amânarea predării, din moment ce, în cazul primei tipologii de mandat, se întreprind de îndată formalități de garantare a punerii în executare a acestei măsuri, pe când, în cazul celei de-a doua tipologii de mandat de arestare, statul român nu întreprinde niciun demers serios în acest sens. Ca urmare, cei supuși acestei din urmă tipologii de mandat au o situație privilegiată, în contextul în care au posibilitatea de a se sustrage executării mandatului de arestare prin părăsirea României, fără ca Statul român să încerce împiedicarea acestora, conferindu-le, totodată, celor în cauză posibilitatea de a fi deasupra legii și a scăpa de răspunderea penală angajată pe teritoriul altui stat membru al Uniunii Europene.

11. Se mai apreciază că puterea judecătorească este lipsită de legea necesară îndeplinirii justiției; neputându-se asigura executarea hotărârii judecătorești de predare ulterioară, se ajunge la situația în care justiția nu mai este unică, imparțială și egală pentru toți, contrar art. 1 alin. (3) și (5), precum și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 107 alin. (3) și art. 112 alin. (1) raportat la art. 58 alin. (1) și (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 31 mai 2011. Curtea constată că art. 112 alin. (1) raportat la art. 58 alin. (1) și (3) din Legea nr. 302/2004 nu reglementează decât predarea amânată, care, în privința mandatului european de arestare, este realizată printr-o normă de trimitere la procedura extrădării. Or, instanța judecătorească nu critică neconstituționalitatea cazurilor de amânare a predării, ci lipsa posibilității instanței judecătorești de a dispune o măsură care să garanteze ducerea la îndeplinire a predării persoanei solicitate în baza unui mandat european de arestare, atunci când cauza de amânare a predării încetează. Prin urmare, acest text de lege nu poate fi reținut drept obiect al excepției de neconstituționalitate, acesta fiind mai degrabă o indicare a cazului în care se dispune măsura de amânare a predării. Ceea ce critică însă instanța judecătorească este soluția legislativă ce se regăsește la art. 107 alin. (3) din lege, în accepțiunea căruia mandatul european de arestare nu este pus în executare până ce nu încetează motivele amânării predării, iar pe această perioadă de timp persoana este pusă în libertate fără nicio restricție. În consecință, Curtea urmează să rețină drept obiect

al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 107 alin. (3) din Legea nr. 302/2004, care au următorul conținut: „(3) În cazul în care predarea persoanei solicitate a fost amânată, indiferent dacă, la momentul pronunțării hotărârii, aceasta se află ori nu se află sub puterea unui mandat de arestare preventivă sau de executare a pedepsei închisorii emis de autoritățile judiciare române, mandatul de arestare prevăzut la art. 103 alin. (13) este pus în executare la data încetării motivelor care au justificat amânarea.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, respectiv securitatea juridică și calitatea legilor, art. 11 alin. (1) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 124 alin. (1) și (2) privind îndeplinirea justiției și art. 148 alin. (2) și (4) privind obligațiile României ca stat membru al Uniunii Europene. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 3 paragraful 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și ale preambulului (considerentul nr. 5) și art. 12 din Decizia-cadru nr. 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 190 din 18 iulie 2002, acest din urmă text prevăzând că „Atunci când o persoană este arestată pe baza unui mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare decide dacă persoana căutată trebuie să rămână în detenție, în conformitate cu dreptul statului membru de executare. Punerea provizorie în libertate este posibilă în orice moment, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare, cu condiția ca autoritatea competentă a acestui stat membru să ia orice măsură pe care o va considera necesară pentru a evita fuga persoanei căutate.”

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate se referă la o omisiune legislativă, care, în principiu, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate. Complînirea acesteia este o competență a Parlamentului, și nu a Curții Constituționale. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, fiind contrară art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

18. Este adevărat că, în jurisprudența sa, Curtea a sancționat omisiunile cu relevanță constituțională (a se vedea și Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010, Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, sau Decizia nr. 308 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 2 august 2016, paragraful 41, prin care Curtea a statuat că „omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat”), însă, în cauza de față, natura omisiunii învederate, chiar reală fiind, nu poate fi corectată prin acțiunea instanței constituționale, întrucât ar fi necesară o activitate generatoare de norme, ce nu poate fi suplinită prin pronunțarea unei decizii de neconstituționalitate pure și simple sau a uneia sub rezervă de interpretare. De asemenea, Curtea mai reține că nu are competența ca ea însăși, prin trimitere la măsurile prevăzute de Codul de procedură penală ce se dispun în cazul în care persoana judecată a fost deja condamnată, pierzându-și, astfel, prezumția de nevinovăție, să stabilească măsurile eventuale care s-ar impune în ipoteza unei persoane care, precum în cauza de față, nu este condamnată.

19. Așadar, Curtea constată că ține de competența și opțiunea exclusivă a legiuitorului să reglementeze procedurile necesare pentru a evita posibila sustragere a persoanei solicitate de la măsura încuviințată, dar amânată până la data finalizării cercetărilor penale în cauza pendinte din România.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Timișoara — Secția penală în Dosarul nr. 624/59/2017.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea concesiunii miniere de explorare a minereului polimetalic din perimetrul Deva-Muncel (zona Deva), Licența nr. 15.995/2013

Având în vedere:

— Solicitarea nr. 170 din 19.10.2016, înregistrată la Agenția Națională pentru Resurse Minerale cu nr. 10.807 din 20.10.2016, a titularului Licenței de explorare nr. 15.996/2013, Societatea Comercială EUROPEAN GOLDFIELDS DEVA — S.R.L., privind renunțarea la licență conform art. 31 lit. b) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare, evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale integrare europeană nr. 301.475 din 14.07.2017 privind verificarea îndeplinirii condițiilor legale referitor la art. 32 alin. (1)—(3) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și propunerea de aprobare a încetării,

— în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezenta decizie.

Art. 1. — Concesiunea minieră de explorare a minereului polimetalic din perimetrul Deva-Muncel (zona Deva), județul Hunedoara, convenită prin Licența de concesiune nr. 15.995/2013, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială EUROPEAN GOLDFIELDS DEVA — S.R.L., cu sediul în localitatea Certeju de

Sus, Strada Principală, bl. A, județul Hunedoara, înregistrată la registrul comerțului cu nr. J20/35/18.01.2002, cod unic de înregistrare RO 14393511, în calitate de concesionar, încetează la data publicării prezentei decizii.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin Gal

București, 28 iulie 2017.

Nr. 14.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru abrogarea unor dispoziții cuprinse în ordine ale directorului general
al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară**

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) pozițiile nr. 2, 9 și 13 din anexa nr. 1, precum și anexele nr. 3, 10 și 14 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.162/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 777 din 4 octombrie 2016, cu modificările ulterioare;

b) poziția nr. 3 din anexa nr. 1, precum și anexa nr. 4 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.334/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 8 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 858 din 27 octombrie 2016;

c) poziția nr. 3 din anexa nr. 1, precum și anexa nr. 4 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.087/2016 privind aprobarea începerii

lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în cinci unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 3 octombrie 2016;

d) poziția nr. 4 din anexa nr. 1, precum și anexa nr. 5 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.298/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 6 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 11 octombrie 2016, cu modificările ulterioare;

e) poziția nr. 2 din anexa nr. 1, precum și anexa nr. 3 la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.336/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 2 unități administrativ-teritoriale din județul Caraș-Severin, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 19 octombrie 2016.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu Codruț Ștefănescu

București, 18 iulie 2017.

Nr. 964.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru abrogarea Ordinului directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate
Imobiliară nr. 1.273/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică
a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Scânteia din județul Iași**

În temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.273/2016 privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-

teritorială Scânteia din județul Iași, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 17 octombrie 2016.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu Codruț Ștefănescu

București, 18 iulie 2017.

Nr. 965.

MINISTERUL CULTURII ȘI IDENTITĂȚII NAȚIONALE

ORDIN**pentru aprobarea Procedurii simplificate de realizare a cercetării arheologice, de emitere a autorizațiilor necesare acesteia, precum și de emitere a certificatului de descărcare de sarcină arheologică în cazul implementării proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale**

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (4) lit. p) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale,

în temeiul art. 5 alin. (1) pct. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și identității naționale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura simplificată de realizare a cercetării arheologice, de emitere a autorizațiilor necesare acesteia, precum și de emitere a certificatului de descărcare de sarcină arheologică în cazul implementării proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Responsabilitatea privind coordonarea activităților și implementarea procedurii prevăzute la art. 1 aparține Direcției

patrimoniului cultural din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Art. 3. — Direcția patrimoniului cultural din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale și direcțiile județene pentru cultură vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și identității naționale,
Lucian Romașcanu

București, 11 iulie 2017.
Nr. 2.469.

ANEXĂ

PROCEDURA SIMPLIFICATĂ**de realizare a cercetării arheologice, de emitere a autorizațiilor necesare acesteia, precum și de emitere a certificatului de descărcare de sarcină arheologică în cazul implementării proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale**

Art. 1. — Cercetările arheologice necesare implementării proiectelor de importanță națională din domeniul gazelor naturale se realizează de către instituțiile publice de profil muzeal, de cercetare sau de învățământ superior, pe baza autorizației emise de Ministerul Culturii și Identității Naționale, ca urmare a îndeplinirii condițiilor de autorizare și a aprobării proiectelor de cercetare arheologică, în prealabil, de către Comisia Națională de Arheologie, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 2. — Realizarea cercetărilor arheologice necesare implementării proiectelor din domeniul gazelor naturale se face cu respectarea normelor legale din domeniul cercetării și protejării patrimoniului arheologic.

Art. 3. — Autorizațiile pentru cercetarea arheologică, indiferent de etapele acesteia, sunt emise de către Direcția patrimoniului cultural din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale și sunt valabile pe toată perioada desfășurării proiectului de cercetare arheologică necesar implementării unui proiect de importanță națională în domeniul gazelor naturale.

Art. 4. — La finalizarea diagnosticului arheologic intruziv, în cazul identificării de situri arheologice, instituția organizatoare a cercetării arheologice transmite în termen de 10 zile lucrătoare

fișa tehnică pentru diagnostic la Institutul Național al Patrimoniului, în vederea înscrierii siturilor în Repertoriul Arheologic Național.

Art. 5. — În cazul îndeplinirii condițiilor legale de autorizare, emiterea autorizațiilor de cercetare arheologică necesare implementării proiectelor din domeniul gazelor naturale, indiferent de etapele cercetării arheologice, se realizează în termen de cel mult 15 zile lucrătoare.

Art. 6. — Prin excepție de la prevederile art. 5, termenul poate fi prelungit, o singură dată, cu 5 zile lucrătoare, în cazul în care se constată că documentația depusă este incompletă sau dacă nu a fost întrunit cvorumul necesar desfășurării ședinței Comisiei Naționale de Arheologie.

Art. 7. — Toate completările, analizarea de către Comisia Națională de Arheologie, emiterea sau, după caz, transmiterea unui răspuns motivat privind refuzul emiterii autorizațiilor de cercetare arheologică se realizează în termen de cel mult 15 zile lucrătoare, cu posibilitatea prelungirii termenului, o singură dată, cu 5 zile lucrătoare.

Art. 8. — Toate rapoartele de cercetare arheologică, indiferent de etapele acesteia, se depun de către beneficiarul

lucrărilor sau de către delegații acestuia, la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale.

Art. 9. — În cazurile în care rapoartele de cercetare arheologică propun emiterea Certificatului de descărcare de sarcină arheologică, necesar implementării proiectelor de importanță națională din domeniul gazelor naturale, pentru perimetre delimitate prin coordonate topografice în sistemul Stereo 1970, rapoartele de cercetare arheologică se înaintează de către serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale, spre aprobare, Comisiei Naționale de Arheologie.

Art. 10. — Termenul maxim pentru verificarea, în cadrul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale, a rapoartelor de cercetare arheologică, inclusiv aprobarea acestora și emiterea, după caz, a Certificatului de descărcare de sarcină arheologică, este de cel mult 30 de zile lucrătoare.

Art. 11. — Prin excepție de la prevederile art. 10, termenul de 30 de zile lucrătoare poate fi prelungit, până la conformare, în următoarele cazuri:

a) formularea unei solicitări de completare sau respingere a raportului de cercetare arheologică, din motive științifice, de către Comisia Națională de Arheologie;

b) beneficiarul lucrărilor nu a depus completările solicitate în termenul de 30 de zile lucrătoare;

c) neaprobarea raportului de cercetare arheologică și situația neîntrunirii cvorumului legal al Comisiei Naționale de Arheologie.

Art. 12. — În toate cazurile în care Comisia Națională de Arheologie nu se întrunește, din lipsa cvorumului legal,

rapoartele de cercetare arheologică, respectiv documentația necesară obținerii autorizațiilor de cercetare arheologică vor fi înaintate comisiei la următoarea ședință.

Art. 13. — Refuzul emiterii autorizațiilor de cercetare arheologică și a certificatelor de descărcare de sarcină arheologică, cauzat de neaprobarea proiectelor de cercetare, respectiv a rapoartelor de cercetare arheologică de către Comisia Națională de Arheologie, se motivează de către instituția emitentă și se comunică în termenele prevăzute de prezenta procedură atât solicitantului autorizației de cercetare arheologică, cât și executantului cercetării arheologice și beneficiarului lucrărilor necesare implementării proiectelor de importanță națională din domeniul gazelor naturale.

Art. 14. — Neaprobarea proiectelor de cercetare, respectiv a rapoartelor de cercetare arheologică de către Comisia Națională de Arheologie, necesare emiterii autorizațiilor de cercetare arheologică și a certificatelor de descărcare de sarcină arheologică în termenele prevăzute în prezenta procedură, poate fi contestată de solicitantul autorizației de cercetare arheologică, de executantul cercetării arheologice sau de beneficiarul lucrărilor necesare implementării proiectelor de importanță națională din domeniul gazelor naturale, în termen de 5 zile de la comunicarea neaprobării, la instituția emitentă.

Art. 15. — Contestațiile se soluționează, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de către o comisie numită prin dispoziția directorului executiv al serviciului deconcentrat al Ministerului Culturii și Identității Naționale sau prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, după caz.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 4.031/2017 pentru aprobarea Listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2017

Având în vedere solicitările inspectoratelor școlare județene Argeș nr. 5.909 din 22.06.2017, Covasna nr. 4.964 din 23.06.2017, Mehedinți nr. 8.925 din 21.06.2017, Satu Mare nr. 2.804 din 23.06.2017, Vâlcea nr. 3.346 din 23.06.2017, Vrancea nr. 4.932 din 23.06.2017,

în temeiul art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (1), (2), (4) din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, cu modificările și completările ulterioare, al Procesului-verbal al Comisiei de contestații numite prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.949/2017*) încheiat în data de 26 iunie 2017, precum și al prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale nr. 4.031/2017 pentru aprobarea Listei nominale a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 și 479 bis din 26 iunie 2017, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Se aprobă Lista nominală a beneficiarilor Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru anul 2017, cuprinzând 7364 de beneficiari, potrivit anexei**), care face parte integrantă din prezentul ordin”.

*) Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.949/2017 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

2. În anexă, numerele curente 88, 114, 141, 161, 201, 2025, 2027 și 7319 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Județ	Localitatea unității de învățământ	Unitatea de învățământ	Numele solicitantului	Loc. de domiciliu	Localitatea superioară	Nume elev	Inițiala tatălui	Prenume elev
„88	Argeș	Hârtiești	Școala Gimnazială nr 1 Hârtiești	Bloj N. Adelina Elena	Hârtiești	Hârtiești	Negru	S.	Mihaela Andrada
114	Argeș	Câmpulung	Colegiul Național Pedagogic «Carol I» Câmpulung	Craioveanu I. Iosif	Câmpulung	Câmpulung	Craioveanu	I.	Miruna Magdalena
141	Argeș	Ungheni	Școala Gimnazială «Tudor Cornel» Ungheni	Garlea I. Viorica Sorina	Strâmbeni	Căldăraru	Garlea	I.	Daniel- Marius
161	Argeș	Mozăceni	Liceul Tehnologic «Liviu Rebreanu» Mozăceni	Lolică I. Elena Loredana	Pitești	Pitești	Lolică	F.	Elena Aida
201	Argeș	Berevoești	Școala Gimnazială «Mihai Tican Rumanu» Berevoești	Onică C. Ionela Mirela	Berevoești	Berevoești	Onică	R.	Elena Grația Romina
2025	Covasna	Vârghiș	Școala Gimnazială «Borbáth Károly» Vârghiș	Jankó I. Judit	Vârghiș	Vârghiș	Hanzi	Z.	Zoltan
2027	Covasna	Moacșa	Școala Gimnazială «Orbán Balázs» Moacșa	Kalanyos L. Anna	Moacșa	Moacșa	Kalanyos	S.	Sandor Krisztofer
7319	Vrancea	Păulești	Școala Gimnazială Păulești	Tătaru I. Lăcrămioara	Păulești	Păulești	Tătaru	F.	Dennis Ștefănuț

3. În anexă, numărul curent 5483 se abrogă.

4. În anexă, după numărul curent 7346 se introduc 19 noi numere curente, numerele curente 7347—7365, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Județ înscriere	Localitatea unității de învățământ	Unitatea de învățământ	Numele solicitantului	Loc. de domiciliu	Localitatea superioară	Nume elev	Iniț. tatălui	Prenume elev
„7347	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Andrei Marcela	Smadovița	Băcleș	Andrei	V.	Valentin Daniel
7348	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Virvoreanu Viorica	Seliuștiuța	Băcleș	Virvoreanu	C.	Mihai Valentin
7349	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Munteanu Nelu	Smadovița	Băcleș	Munteanu	N.	Ana Maria
7350	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Marina Adriana Emilia	Băcleș	Băcleș	Giucă	C.	Cristiana Denisa
7351	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Safta Florica	Smadovița	Băcleș	Safta	N.	Roberta Anișoara Daniela
7352	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Dragotoniu Mihail Nicușor	Podu Grosului	Băcleș	Dragotoniu	M.	Izabela Ana Maria
7353	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Tudor Daniela	Smadovița	Băcleș	Tudor	I.	Ștefania Andreea
7354	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Hinovceanu Mirela Gabi	Petra	Băcleș	Ibinceanu	D.	Cristian Andrei
7355	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Pandia Mihaela Adela	Smadovița	Băcleș	Pandia	-	Andrei Gabriel
7356	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Olaru Rodica	Băcleș	Băcleș	Olaru	R.	Camii Andreea
7357	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Pițiga Cosmina Gheorghita	Smadovița	Băcleș	Pițiga	I.	Sorin Alexandru
7358	Mehedinți	Băcleș	Școala Gimnazială Băcleș	Dumitrică Gheorghe	Petra	Băcleș	Dumitrică	G.	Ionuț

Nr. crt.	Județ înscrisere	Localitatea unității de învățământ	Unitatea de învățământ	Numele solicitantului	Loc. de domiciliu	Localitatea superioară	Nume elev	Iniț. tatălui	Prenume elev
7359	Vâlcea	Drăgășani	Școala Gimnazială «Tudor Vladimirescu» Drăgășani	Călin I. Iuliana	Drăgășani	Drăgășani	Călin	G.	Andrada
7360	Vâlcea	Drăgășani	Școala Gimnazială «Tudor Vladimirescu» Drăgășani	Negrea N. Florin-Sorin	Drăgășani	Drăgășani	Micu	F.	Georgiana-Sorina
7361	Vâlcea	Drăgășani	Școala Gimnazială «Tudor Vladimirescu» Drăgășani	Eftemie N. Rodica-Maria	Drăgășani	Drăgășani	Pîrvu	—	Ionuț-Cristian
7362	Vâlcea	Drăgășani	Școala Gimnazială «Tudor Vladimirescu» Drăgășani	Manea M. Ion	Drăgășani	Drăgășani	Manea	M.	Marin
7363	Vâlcea	Șirineasa	Școala Gimnazială Șirineasa	Olariu V. Ana-Ștefania	Șirineasa	Șirineasa	Olariu	I.	Andreea-Mihaela
7364	Vâlcea	Fărtățești	Școala Gimnazială Rusănești/Fărtățești	Matei P. Nicolae	Dozești	Dozești	Materi	N.	Luiza-Anamaria
7365	Vâlcea	Fărtățești	Școala Gimnazială Rusănești/Fărtățești	Olteanu N. Cristian	Popești	Popești	Olteanu	N.	Alexandru-Bogdan

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Pavel Năstase

București, 27 iunie 2017.
Nr. 4.235.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

